

od nabywców gruntów z parcelacji obszarów, wymienionych w ustępie 1. Zezwolenia właściwych władz, udzielone Ordynatowi Zamoyskiemu na zasadzie art. 78 ustawy o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1), zwalniające tegoż Ordynata Zamoyskiego od składania do depozytu Banku Polskiego sum w związku z dokonaniami i dokonać się mającymi w Ordynacji Zamoyskiej inwestycjami, tracą moc. Wpisy, ujawniające te zezwolenia w wykazie hipotecznym „Dóbr Ziemskich Ordynacja Zamoyska”, ulegają skreśleniu na jednostronny wniosek Państwowego Banku Rolnego.

(3) Akty nabycia przez Skarb Państwa wyłączonych na mocy art. 1 obszarów na spłatę zaległości podatkowych wolne są od opłaty stemplowej.”;

7) art. 8 otrzymuje brzmienie następujące:

„Pełnomocnictwa notarialne, wydane przez Maurycego Ordynata Zamoyskiego dla zrealizowania celów rozporządzenia niniejszego, nie ustają z przyczyny śmierci mocodawcy.”

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów
i Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
J. Jędrzejewicz

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych:
Fabrycy

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Nakoniecznikow - Klukowski
Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*
Minister Poczty i Telegrafów: *Kaliński*

483.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 9 maja 1933 r.

o podziale, przepisanej dla planów pól górniczych.

Na podstawie art. 33 i 319 Prawa Górniczego, wydanego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 654) zarządzam co następuje:

§ 1. Plan sytuacyjny pola górniczego, składany dla uzyskania nadania własności górniczej, powinien być sporządzony w podziale 1 : 5000.

§ 2. Plan, składany przy prośbie o zatwierdzenie scalenia pól górniczych (art. 58 Prawa Górniczego), powinien być również sporządzony w podziale, wymienionej w § 1. Jeżeli jednak plan sytuacyjny nowego scalonego pola górniczego obejmuje większą ilość pól górniczych lub pola górnicze o większym obszarze, dozwala się złożyć zamiast planu, sporządzonego w podziale 1 : 5000, plan sporządzony na mapie katastralnej w podziale mniejszej.

§ 3. Przepisy §§ 1 i 2 stosuje się odpowiednio do planów, składanych dla uzyskania zezwolenia na podział pola górniczego lub wymianę części pól między graniczącymi z sobą polami górniczymi (art. 62 Prawa Górniczego).

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc przepisy, dotyczące przedmiotu unormowanego rozporządzeniem niniejszym.

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

484.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 9 maja 1933 r.

o sporządzaniu planów pól górniczych.

Na podstawie art. 167 ustęp (1) Prawa Górniczego, wydanego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 654), zarządzam co następuje:

§ 1. Przy sporządzaniu planów pól górniczych, o których mowa w art. 33, 58 i 62 Prawa Górniczego, mierniczy górniczy powinni stosować zawarte w załączniku do rozporządzenia niniejszego „Przepisy o sporządzaniu planów pól górniczych”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc przepisy, dotyczące przedmiotu unormowanego rozporządzeniem niniejszym.

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 maja 1933 r. (poz. 484).

Przepisy o sporządzaniu planów pól górniczych.

§ 1.

Jeżeli plan pola górniczego, sporządzony w skali przepisanej rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 maja 1933 r. o podziale przepisanej dla planów pól górniczych (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 483) nie uwydatnia w dostatecznej mierze pewnych szczegółów sytuacji, wymagających z natury

rzeczy dokładniejszego przedstawienia, to obok planu sytuacyjnego należy dla tych szczegółów sporządzić rysunek dodatkowy w większej podziałce.

§ 2.

Położenie punktu odkrycia i obiektów, służących do orientacji, powinno być ustalone na podstawie pomiarów, nawiązanych do pomiarów państwowych, lub, w braku ich na tym terenie, do systemu lokalnego, zgodnie ze wskazówkami, otrzymanymi w każdym poszczególnym przypadku od właściwego Wyższego Urzędu Górniczego.

§ 3.

Plan sytuacyjny pola górniczego powinien być wykonany na podstawie pomiarów, przeprowadzonych według ogłaszanych w Monitorze Polskim instrukcyj Ministra Przemysłu i Handlu co do wykonywania pomiarów pól górniczych.

Przy sporządzaniu planów sytuacyjnych pól górniczych na obszarach, objętych mapą katastralną, można dla oznaczenia sytuacji pól wykorzystać dane tych map.

§ 4.

Położenie punktu odkrycia i punktu załamania linii granicznych pola górniczego powinny być podane w spólrzędnych płaskich prostokątnych, nawiązanych do systemów, przewidzianych w § 2 przepisów niniejszych.

§ 5.

Jeżeli linja graniczna pola górniczego często się załamuje, np. gdy przebiega wzdłuż koryta rzeki, granic wsi, osad, gmin, powiatów i t. p., wówczas należy podać spólrzędne wierzchołków kątów wieloboku pomocniczego, utworzonego wzdłuż granicy pola, a wszystkie punkty załamania linii granicznej, odcięte do boków wieloboku, należy wyznaczyć długościami rzędnych i odciętych.

§ 6

Obliczenie powierzchni pola górniczego powinno być uskutecznione przy pomocy spólrzędnych.

§ 7.

Na planie sytuacyjnym oznacza się punkt odkrycia kółeczkiem podwójnym czerwonym o średnicy 3 mm. z wykazaniem obok najmniejszej i największej odległości od granic pola.

§ 8.

Wysokość punktu odkrycia powinna być podana na planie sytuacyjnym w odniesieniu do ustalonego urzędowo poziomu zera. W razie braku urzędowych pomiarów wysokości w pobliżu pola górniczego, należy się zwrócić o wskazówki do właściwego Wyższego Urzędu Górniczego.

§ 9.

Na planie należy przedstawić położenie punktu odkrycia oraz widoczne objekty na powierzchni,

które służyły dla orientacji przy ustaleniu położenia tego punktu. Dane te powinny odpowiadać odnośnym danym zgłoszenia o odkryciu i danym protokołu urzędowego badania odkrycia.

§ 10.

Granice pola górniczego oraz pól sąsiednich należy oznaczać na planie następującymi kolorami: granice pól, nadawanych na węgiel kamienny — karminowym, na rudy cynku — żółtym, na rudy żelaza — zielonym, na rudy ołowiu — niebieskim i na inne minerały — brązowym.

§ 11.

Na planie pola górniczego należy nadto:

a) umieścić napis tytułowy następującej treści: „Plan pola górniczego . . . (nazwa), nadanego na . . . (nazwa minerału) w . . . (nazwa miejscowości, gminy, powiatu i województwa).

Powierzchnia pola górniczego (liczba m²)”.

b) umieścić nazwy miejscowości, wsi i t. p., wykonane czarnym tuszem, oraz nazwy sąsiednich pól górniczych w kolorach, wskazanych w § 10,

c) oznaczyć punkty załamania granic pola górniczego literami wielkimi lub liczbami rzymskimi, a linje granic kierunkami (północnemi kątami) oraz długościami np. w sposób następujący: $\frac{272^0}{125\text{ m}}$

d) oznaczyć południk oraz podać podziałkę i tablicę spólrzędnych punktów granicznych.

Plan pola górniczego powinien być podpisany przez jego wykonawcę (mierniczego górniczego lub upoważnionego mierniczego przysięgłego).

§ 12.

Opis granic pola górniczego należy rozpocząć od punktu załamania granicy pola, przyjętego przy wykonywaniu pomiarów, jako punkt początkowy, i oznaczonego na planie literą A lub cyfrą rzymską I. Idąc w kierunku ruchu wskazówki zegara opisuje się granicę pola górniczego, oznaczając kierunki linii granicznych kątami północnemi, długości w metrach i podając orientacyjne szczegóły, jak drogi, linje graniczne własności gruntowych, granice gmin, powiatów i województw i t. p., wzdłuż których przechodzi granica pola górniczego. W opisie należy podać spólrzędne punktów granicznych.

§ 13.

Tytuł rejestru pomiarowego powinien brzmieć: „Rejestr Pomiarowy pola górniczego . . . (nazwa), nadanego na . . . (nazwa minerału) w . . . (nazwa miejscowości, gminy, powiatu i województwa). Powierzchnia pola górniczego (liczba) m²”. Rejestr powinien być sporządzony według następującego schematu:

Nr. Nr. działek gruntu		Nazwisko i imię właściciela gruntu	O b s z a r g r u n t ó w						U w a g i	
porządkowy w/g planu pola górniczego	w/g tabeli ka- tastralnej, lub likwidacyjnej		Użytków		Nieużytków		Razem			Nr. Nr. innych działek gruntu, które w/g pla- nu pola górn. posia- da jeszcze właściciel gruntu
			ha	m ²	ha	m ²	ha	m ²		

Rejestr pomiarowy sporządza się w kolejności numerów działek z podaniem Nr. Nr. tabeli katastralnej lub likwidacyjnej, nazwisk i imion właścicieli działek (o ile jest ich kilku, należy podać nazwiska i imiona wszystkich), obszaru gruntów (przy własności wspólnej należy podać powierzchnię działek bez dzielenia na poszczególnych właścicieli). Dla orientacji należy podać w przedostatniej rubryce numery innych działek, które oprócz wskazanej posiada jeszcze właściciel działki w granicach danego pola górniczego.

§ 14.

Plan pola górniczego powinien być przedstawiony Wyższemu Urzędowi Górniczemu w pierworysie i trzech odrysach. Do planów należy dołączyć w jednym egzemplarzu cały obliczeniowy operat pomiarowy (§ 3 przepisów niniejszych).

§ 15.

Plan scalenia pól górnicznych należy wykonywać również według przepisów niniejszych.

§ 16.

Plan sytuacyjny podziału pola górniczego na samoistne pola i plan wymiany części pól górnicznych należy wykonać według przepisów niniejszych. Długość linii podziału pola i ich kierunek należy wykazać na planie. Linje podziału należy ustalić w stosunku do dotychczasowych granic całego pola za pomocą liczbowego określenia.

485.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 9 maja 1933 r.

o sporządzaniu planów kopalni.

Na podstawie art. 157 Prawa Górniczego, wydanego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospo-

litej z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 654) zarządzam co następuje:

§ 1. Przemysłowiec górniczy obowiązany jest prowadzić i uzupełniać następujące plany, związane z robotami górnictwem na kopalni:

- a) plan ogólny — oraz
- b) plany przewietrzania (specjalne i pogładowy).

§ 2. Plan ogólny składa się z następujących części:

- a) ogólnego przeglądowego planu sytuacyjnego,
- b) planu robót górnicznych,
- c) specjalnych rzutów pionowych w przypadkach, gdy upad złoża wynosi powyżej 60°,
- d) przekrojów,
- e) karty tytułowej, uwidoczniającej podział planu na poszczególne sekcje.

Dla małych kopalni, które wydobywają minerał tylko z jednego złoża, może za zgodą Wyższego Urzędu Górniczego ogólny przegląd sytuacyjny służyć jednocześnie jako plan robót górnicznych i jako karta tytułowa.

§ 3. Ogólny przeglądowy plan sytuacyjny należy sporządzać i uzupełniać w podziałce 1 : 2000. Sporządzanie tego planu w innej podziałce jest dopuszczalne za zezwoleniem Wyższego Urzędu Górniczego.

Na planie tym należy dokładnie uwidocznić sytuację na powierzchni z otworami świdrowymi i szybami, sztolnie, przekopy, chodniki i inne roboty górnicze oraz należy uwidocznić warstwy geologiczne i dane tektoniczne (linje tektoniczne kotlin, uskoków i t. p.). Przy szybach należy oznaczyć absolutną wysokość zrębu szybu od ustalonego urzędowo normalnego zera, głębokość szybu, jako też głębokość i miąższość napotkanych złóż. Na-